

سوره ندا (بشارات)

حضرت بهاء الله

اصلى فارسى

بشارات (لوح ندا) - حضرت بهاء الله - مجموعه اى از الواح جمال اقدس
ابى - چاپ آلمان صفحه ۱۰ - ۱۵

هَذَا نِدَاءُ الْاَبِّى الَّذِى ارْتَفَعَ مِنَ الْاَفْقِ الْاَعْلَى فِي سِجْنِ عَكَا

﴿ هُوَ الْمَبِينُ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ﴾

حق شاهد و مظاهر اسماء و صفاتش گواه که مقصود از ارتفاع نداء و کلمه علیا آنکه از کوثر بیان آذان امکان از قصص کاذبه مطهر شود و مستعد گردد از برای اصغای کلمه طیبه مبارکه علیا که از خزانه علم فاطر سماء و خالق اسماء ظاهر گشته طوبی للمنصفین یا أهل ارض

﴿ بشارت اول ﴾

که از اُمِّ الْکِتَابِ در این ظهور اعظم بجمیع اهل عالم عنایت شد محو حکم جهاد است از کتَابِ تَعَالَى الْکَرِيمِ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ الَّذِى بِهِ فُتِحَ بَابُ الْفَضْلِ عَلَى مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضَيْنِ

ORIGINAL

﴿ بشارت دوم ﴾

اذن داده شد احزاب عالم با یکدیگر بروح و ریحان معاشرت نمایند عَاشِرُوا يَا قَوْمَ مَعَ الْأَدْيَانِ كُلِّهَا بِالرُّوحِ وَ
الرِّيْحَانِ كَذَلِكَ أَشْرَقَ نَبْرُ الْإِذْنِ وَالْإِرَادَةِ مِنْ أَفُقِ سَمَاءِ أَمْرِ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

﴿ بشارت سوم ﴾

تعلیم السن مختلفه است از قبل از قلم اعلی این حکم جاری حضرات ملوک آیدهم الله ویا وزرای ارض
مشورت نمایند ویک لسان از السن موجوده ویا لسان جدیدی مقرر دارند و در مدارس عالم اطفال را به آن
تعلیم دهند و همچنین خط در این صورت ارض قطعه واحده مشاهده شود طُوبَى لِمَنْ سَمِعَ النَّدَاءَ وَعَمِلَ بِمَا أُمِرَ
بِهِ مِنْ لَدَى اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

﴿ بشارت چهارم ﴾

هریک از حضرات ملوک و فقهم الله بر حفظ این حزب مظلوم قیام فرماید و اعانت نماید باید کلّ در محبت و
خدمت به او از یکدیگر سبقت گیرند این فقره فرض است بر کلّ طُوبَى لِلْعَامِلِينَ

﴿ بشارت پنجم ﴾

این حزب در مملکت هر دولتی ساکن شوند باید به امانت و صدق و صفا با آن دولت رفتار نمایند هَذَا مَا نُزِّلَ
مِنْ لَدُنْ أَمْرِ قَدِيمٍ بر اهل عالم طراً واجب و لازم است اعانت این امر اعظم که از سماء اراده مالک قدم نازل
گشته شاید نار بغضاء که در صدور بعضی از احزاب مشتعل است به آب حکمت الهی و نصائح و مواعظ ربّانی
ساکن شود و نور اتحاد و اتفاق آفاق را روشن و منور نماید امید آنکه از توجهات مظاهر قدرت حق جلّ جلاله
سلاح عالم باصلاح تبدیل شود و فساد و جدال از ما بین عباد مرتفع گردد

﴿ بشارت ششم ﴾

صلح اکبر است که شرح آن از قبل از قلم اعلی نازل نَعِيمًا لِمَنْ تَمَسَّكَ بِهِ وَعَمِلَ بِمَا أُمِرَ بِهِ مِنْ لَدَى اللَّهِ الْعَلِيمِ
الحکیم

﴿ بشارت هفتم ﴾

زمام البسه و ترتیب لحا و اصلاح آن در قبضه اختیار عباد گذارده شد وَ لَكِنْ إِيَّاكُمْ يَا قَوْمِ أَنْ تَجْعَلُوا أَنْفُسَكُمْ
مَلْعَبَ الْجَاهِلِينَ

﴿ بشارت هشتم ﴾

اعمال حضرات رهبه و خوریهای ملّت حضرت روح علیه سلام الله و بهاؤه عند الله مذکور و لکن اليوم باید
از انزوا قصد فضا نمایند و بما ینفعهم و ینتفع به العباد مشغول گردند و کلّ را اذن تزویج عنایت فرمودیم لِیُظْهِرَ
مِنْهُمْ مَنْ يَذُكُرُ اللَّهَ رَبَّ مَا يُرَى وَ مَا لَا يُرَى وَ رَبَّ الْكُرْسِيِّ الرَّفِيعِ

﴿ بشارت نهم ﴾

باید عاصی در حالی که از غیر الله خود را فارغ و آزاد مشاهده نماید طلب مغفرت و آمرزش کند نزد عباد
اظهار خطایا و معاصی جائز نه چه که سبب و علّت آمرزش و عفو الهی نبوده و نیست و همچنین این اقرار نزد
خلق سبب حقارت و ذلّت است و حقّ جلّ جلاله ذلّت عباد خود را دوست ندارد إِنَّهُ هُوَ الْمُشْفِقُ الْكَرِيمُ
عاصی باید ما بین خود و خدا از بحر رحمت رحمت طلبد و از سماء کرم مغفرت مسئلت کند و عرض نماید :
إِلَهِي إِلَهِي أَسْأَلُكَ بِدَمَائِ عَاشِقِيكَ الَّذِينَ اجْتَذَبَهُمْ بِيَانِكَ الْأَحْلَى بِحَيْثُ قَصَدُوا الذَّرْوَةَ الْعُلْيَا مَقَرَّ الشَّهَادَةِ الْكُبْرَى
وَبِالْأَسْرَارِ الْمَكْنُونَةِ فِي عِلْمِكَ وَ بِاللَّئِئِ الْمَخْزُونَةِ فِي بَحْرِ عَطَائِكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي وَ لِأَبِي وَ أُمِّي وَ إِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ
الرَّاحِمِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ أَيُّ رَبِّ تَرَى جَوْهَرَ الْخَطَاءِ أَقْبَلَ إِلَى بَحْرِ عَطَائِكَ وَ الضَّعِيفَ مَلَكُوتِ
إِقْتِدَارِكَ وَ الْفَقِيرَ شَمْسِ غَنَائِكَ أَيُّ رَبِّ لَا تُحِبُّهُ بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ وَ لَا تَمْنَعُهُ عَنِ فَيُوضَاتِ أَيَّامِكَ وَ لَا
تَطْرُدُهُ عَنْ بَابِكَ الَّذِي فَتَحْتَهُ عَلَيَّ مِنْ فِي أَرْضِكَ وَ سَمَائِكَ آه آه خَطِيئَاتِي مَنَعْتَنِي عَنِ التَّقَرُّبِ إِلَى بَسَاطِ قُدْسِكَ
وَ جَرِيرَاتِي أَبْعَدْتَنِي عَنِ التَّوَجُّهِ إِلَى خِبَاءِ مَجْدِكَ قَدْ عَمَلْتُ مَا نَهَيْتَنِي عَنْهُ وَ تَرَكْتُ مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَسْأَلُكَ بِسُلْطَانِ
الْأَسْمَاءِ أَنْ تَكْتُبَ لِي مِنْ قَلَمِ الْفَضْلِ وَ الْعَطَاءِ مَا يَقْرُبُنِي إِلَيْكَ وَ يَطْهَرُنِي عَنِ جَرِيرَاتِي الَّتِي حَالَتْ بَيْنِي وَ بَيْنَ
عَفْوِكَ وَ غُفْرَانِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْفَيَاضُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْفَضَّالُ

﴿ بشارت دهم ﴾

حکم محو کتب را از زبر و الواح برداشتم فَضَلًا مِنْ لَدَى اللَّهِ مُبْعَثِ هَذَا النَّبِيِّ الْعَظِيمِ

﴿ بشارت یازدهم ﴾

تحصیل علوم و فنون از هر قبیل جائز و لکن علومی که نافع است و سبب و علت ترقی عباد است کذلک قُضِيَ
الْأَمْرُ مِنْ لَدُنْ أَمْرِ حَكِيمٍ

﴿ بشارت دوازدهم ﴾

قَدْ وَجَبَ عَلَى كُلِّ وَاحِدٍ مِنْكُمْ الْإِشْتِغَالُ بِأَمْرِ مِنَ الْأُمُورِ مِنَ الصَّنَائِعِ وَالْإِقْتِرَافِ وَأَمْثَلِهَا وَجَعَلْنَا اشْتِغَالَكُمْ بِهَا
نَفْسَ الْعِبَادَةِ لِلَّهِ الْحَقِّ تَفَكَّرُوا يَا قَوْمِ فِي رَحْمَةِ اللَّهِ وَالطَّافِهِ ثُمَّ اشْكُرُوهُ فِي الْعِشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ لَا تُضِيعُوا أَوْقَاتَكُمْ
بِالْبَطَالَةِ وَالْكَسَالَةِ وَاشْتَغَلُوا بِمَا تَنْتَفِعُ بِهِ أَنْفُسُكُمْ وَأَنْفُسُ غَيْرِكُمْ كَذَلِكَ قُضِيَ الْأَمْرُ فِي هَذَا اللَّوْحِ الَّذِي لَاحَتْ
مِنْ أَفْقِهِ شَمْسُ الْحِكْمَةِ وَالْبَيَانِ ابْغِضُ النَّاسَ عِنْدَ اللَّهِ مَنْ يَقْعُدُ وَيَطْلُبُ تَمَسَّكُوا بِجَبَلِ الْأَسْبَابِ مُتَوَكِّلِينَ عَلَى اللَّهِ
مُسَبِّبِ الْأَسْبَابِ هَرِ نَفْسِي بِصَنْعَتِي وَيَا بَكْسِي مَشْغُولٌ شُودِ وَعَمَلٌ نَمَائِدُ أَنْ عَمَلَ نَفْسِ عِبَادَتِ عِنْدَ اللَّهِ مُحْسَبِ
إِنْ هَذَا إِلَّا مِنَ فَضْلِهِ الْعَظِيمِ الْعَمِيمِ

﴿ بشارت سیزدهم ﴾

امور ملّت معلق است برجال بیت عدل الهی ایشانند اُمْنَاءُ اللَّهِ بَيْنَ عِبَادِهِ وَمَطَالِعُ الْأَمْرِ فِي بِلَادِهِ

یا حزب الله مربی عالم عدل است چه که دارای دو رکن است مجازات و مکافات و این دو رکن دو
چشمه‌اند از برای حیات اهل عالم چونکه هر روز را امری و هر حین را حکمی مقتضی لذا امور بوزرای بیت
عدل راجع تا آنچه را مصلحت وقت دانند معمول دارند نفوسی که لوجه الله بر خدمت امر قیام نمایند ایشان
ملهمند بالهامات غیبی الهی بر کلّ اطاعت لازم امور سیاسیّه کلّ راجع است به بیت العدل و عبادات بما اَنْزَلَهُ
اللَّهُ فِي الْكِتَابِ

یا اهل بها شما مشارق محبت و مطالع عنایت الهی بوده و هستید لسان را بسبب و لعن احدی می‌لایند و چشم را
از آنچه لایق نیست حفظ نمائید آنچه را دارائید بنمائید اگر مقبول افتاد مقصود حاصل و الا تعرض باطل ذروه
بِنَفْسِهِ مُقْبِلِينَ إِلَى اللَّهِ الْمُهِمِّنِ الْقَيُّومِ سبب حزن مشوید تا چه رسد بفساد و نزاع امید هست در ظلّ سدره
عنایت الهی تربیت شوید و بما اراده الله عامل گردید همه اوراق یک شجرید و قطره‌های یک بحر

﴿ بشارت چهاردهم ﴾

شدّ رحال مخصوص زیارت اهل قبور لازم نه مخارج آنرا اگر صاحبان قدرت و وسعت به بیت عدل برسانند
عند الله مقبول و محبوب نَعِيمًا لِلْعَامِلِينَ

﴿ بشارت پانزدهم ﴾

اگر چه جمهوریت نفعش بعموم اهل عالم راجع ولکن شوکت سلطنت آیتی است از آیات الهی دوست نداریم
مدن عالم از آن محروم ماند اگر مدبرین این دو را جمع نمایند اجرشان عند الله عظیم

است چون در مذاهب قبل نظر بمقتضیات وقت حکم جهاد و محو کتب و نهی از معاشرت و مصاحبت با ملل
و همچنین نهی از قرائت بعضی از کتب محقق و ثابت لذا در این ظهور اعظم و نبأ عظیم مواهب و الطاف الهی
احاطه نمود و امر مبهم از افق اراده مالک قدم بر آنچه ذکر شد نازل نَحْمَدُ اللهَ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى عَلَيَّ مَا أَنْزَلَهُ فِي
هَذَا الْيَوْمِ الْمُبَارَكِ الْعَزِيزِ الْبَدِيعِ

اگر جمیع عالم هر یک دارای صد هزار لسان شود الی یوم لا آخر له بشکر و حمد ناطق گردد هر آینه بعنایتی از
عنایات مذکوره در این ورقه معادله نماید بِذَلِكَ كُلُّ عَارِفٍ بَصِيرٍ وَ كُلُّ عَالِمٍ خَبِيرٍ از حقّ جلّ جلاله
سائل و آمل که حضرات ملوک و سلاطین را که مظاهر قدرت و مطلع عزّتند تأیید فرماید بر اجراء اوامر و
احکامش أَنَّهُ هُوَ الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيرُ وَ بِالْإِجَابَةِ جَدِيرٌ